

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 23. 10. 2013
COM(2013) 721 final

2013/0343 (CNS)

Návrh

SMERNICA RADY,

**ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty,
pokiaľ ide o jednotné daňové priznanie k DPH**

{SWD(2013) 426 final}

{SWD(2013) 427 final}

{SWD(2013) 428 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

V rámci systému DPH musia podniky vyplňať pravidelné daňové priznania k DPH, v ktorých podrobne uvádzajú informácie potrebné na platbu a kontrolu DPH, a to môže byť obzvlášť zložitú pri podávaní daňových priznaní k DPH v rôznych členských štátoch. Táto zložitost' je dôsledkom poskytovania rozličných informácií, ktoré nemajú zosúladené vymedzenia pojmov, chýbajúcich dobrých spoločných usmernení, rozličných pravidiel a postupov pre podávanie priznaní a opravy, ako aj povinnosti používať národný jazyk. To všetko vedie k zvýšenej záťaži pre podniky, k zníženej presnosti a včasnosti daňových priznaní k DPH a k obmedzovaniu cezhraničného obchodu.

S cieľom riešiť tieto problémy sa Komisia snažila získať názory zainteresovaných strán na jednotné daňové priznanie k DPH prostredníctvom konzultácií o Zelenej knihe o budúcnosti DPH¹. Pozitívne reakcie zainteresovaných strán viedli Komisiu k tomu, aby do oznámenia o budúcnosti DPH² zahrnula záväzok predložiť návrh jednotného daňového priznaní k DPH do konca roka 2013.

Návrh podporuje aj ďalšie iniciatívy Komisie. Akčný program na znižovanie administratívnej záťaže v EÚ pomáha presadzovať skupina na vysokej úrovni, zriadená do októbra 2014, ktorá poskytuje Komisii poradenstvo v súvislosti so znižovaním administratívnej záťaže spojenej s právnymi predpismi EÚ. Zameriava sa na malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“) a mikropodniky, ako aj na to, ako dosiahnuť efektívnejšiu verejnú správu členských štátov, ktorá by lepšie reagovala na potreby zainteresovaných strán pri uplatňovaní právnych predpisov EÚ. Jednotné daňové priznanie k DPH zodpovedá vo veľkej miere uvedeným cieľom týkajúcim sa znižovania záťaže.

Kľúčovým cieľom Komisie je nadviazať na zásadu „Najskôr myslieť v malom“ z iniciatívy „Small Business Act“ tým, že sa zníži byrokratická záťaž pre MSP. V nedávnom oznámení Inteligentná regulácia – Plnenie potrieb malých a stredných podnikov sa na základe internetového prieskumu MSP zdôrazňuje, že smernica o DPH³ je oblasťou, v ktorej sú právne predpisy EÚ najväčšou záťažou. Najmä daňové priznanie k DPH sa spomína ako oblasť, v ktorej rozdiely predstavujú prekážku pre obchod v EÚ. Cieľom tohto návrhu, v súlade s cieľom zdôrazňovaným v oznámení o inteligentnej regulácii⁴, je zníženie záťaže pre všetky podniky, a najmä pre MSP.

Podniky sa čoraz viac sťažujú, že podnikáť v súlade s pravidlami DPH v rámci EÚ môže byť ťažké. To môže platiť predovšetkým pre elektronický obchod a dodávky tovaru na vnútornom trhu, pri ktorých je zákazníkom súkromná osoba a dodávateľ musí registrovať, priznávať a platiť DPH v členskom štáte zákazníka. Tieto povinnosti môžu vytvárať prekážky pre cezhraničný obchod a jednotné daňové priznanie k DPH môže tieto prekážky znížiť. Akt o jednotnom trhu II⁵ preto vyzýva na zavedenie jednotného daňového priznaní k DPH.

Inteligentná fiškálna konsolidácia je okrem toho jednou z piatich priorít ročného prieskumu rastu za rok 2012. Keďže DPH predstavuje približne 21 % vnútroštátnych daňových príjmov, pričom 12 % príjmov z DPH zostáva nevybraných, je potrebný efektívnejší systém DPH

¹ KOM(2010) 695 v konečnom znení.

² KOM(2011) 851 v konečnom znení.

³ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴ COM(2013) 122 final.

⁵ COM(2012) 573 final.

odolný voči podvodom. Včasná výmena informácií medzi členskými štátmi je kľúčovým prvkom pri znižovaní podvodov a zlepšovaní dodržiavania právnych predpisov a jednotné daňové priznanie k DPH môže v tejto súvislosti pomôcť.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

Konzultácie so zainteresovanými stranami

Jednotné daňové priznanie k DPH bolo predmetom viacerých konzultácií. Bolo zahrnuté v Zelenej knihe o budúcnosti DPH, ktorej výsledky možno nájsť na internetovej stránke:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2010_11_future_vat_en.htm

Počas štúdie, ktorú vykonala spoločnosť PWC a ktorá zahŕňala seminár Fiscalis usporiadaný v októbri 2012, sa uskutočnili konzultácie s podnikmi a členskými štátmi. Okrem toho prebehli ďalšie konzultácie s podnikmi na stretnutiach skupiny odborníkov v oblasti DPH v januári 2012, na stretnutí so zainteresovanými stranami pôsobiacimi v sektore MSP nadväzujúcim na iniciatívu „Small Business Act“ v apríli 2013 a na stretnutí s členskými štátmi v rámci skupiny pre budúcnosť DPH usporiadanom v januári 2013.

Výsledky skupiny odborníkov v oblasti DPH možno nájsť na internetovej stránke:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/expert_group/index_en.htm

Výsledky skupiny pre budúcnosť DPH možno nájsť na internetovej stránke:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm

Posúdenie vplyvu

K tomuto návrhu je pripojené posúdenie vplyvu.

Z možností, ktoré sa podrobne vyhodnotili, sa uprednostňuje možnosť zaviesť jednotné daňové priznanie k DPH povinné pre členské štáty a podniky, ktoré by obsahovalo zoznam štandardizovaných informácií, pričom len malý počet z týchto položiek by sa vyžadoval vo všetkých prípadoch. Takto sa maximalizuje zníženie záťaže pre podniky, pričom sa obmedzia náklady pre členské štáty.

Pri využití uvedenej uprednostňovanej možnosti sa odhaduje zníženie administratívnej záťaže až o 15 miliárd EUR ročne.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Návrh vychádza z článku 113 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) v tom zmysle, že zosúladenie je potrebné, aby sa zabezpečilo fungovanie vnútorného trhu a predišlo narušovaniu hospodárskej súťaže.

Zásada subsidiarity

Ciele tohto návrhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov. Štandardizáciu povinností týkajúcich sa daňového priznania k DPH možno dosiahnuť len prostredníctvom legislatívneho procesu EÚ, a to zmenou smernice o DPH, ktorá stanovuje príslušné pravidlá pre daňové priznanie k DPH.

Rozsah pôsobnosti návrhu je obmedzený na to, čo možno dosiahnuť len právnymi predpismi EÚ, a je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Zmeny smernice o DPH sú potrebné na dosiahnutie štandardizácie daňových priznaní k DPH a na obmedzenie požadovaných informácií len na tie, ktoré sú potrebné na kontrolu a výber DPH, aby sa tak znížila záťaž pre podniky a odstránili prekážky pre riadne fungovanie vnútorného trhu.

Okrem toho možno ľahšie predísť narúšaniu hospodárskej súťaže pomocou zlepšených možností kontroly, ktoré členským štátom poskytuje štandardizovaný formulár.

Návrh je preto v súlade so zásadou proporcionality.

Výber nástrojov

Navrhovaným nástrojom je smernica, pretože právnym predpisom, ktorý sa mení, je smernica, takže žiadny iný právny akt by nebol vhodný.

Vysvetľujúce dokumenty

Od členských štátov sa žiada, aby Komisii oznámili znenie vnútroštátnych ustanovení transponujúcich smernicu a zároveň poskytnú dokument vysvetľujúci vzťah medzi zložkami tejto smernice a príslušnými časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Je to odôvodnené a primerané.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny negatívny vplyv na rozpočet EÚ.

5. PODROBNÝ OPIS NÁVRHU

Zmyslom jednotného daňového priznania k DPH je umožniť všetkým podnikom poskytovať každému členskému štátu štandardizované informácie predkladané v spoločnom, pokiaľ možno elektronickom formáte. Týmto spôsobom môže podnik, ktorý podáva daňové priznanie k DPH v jednom členskom štáte ľahko vyplniť a podať daňové priznanie k DPH v inom členskom štáte, pretože informácie a podávanie sú štandardizované.

Jednotné daňové priznanie k DPH by malo byť dostupné pre všetky podniky, pretože jeho obmedzenie na určité kategórie podnikov by iba znižovalo rozsah jeho pôsobnosti, zvyšovalo zložitosť a tým by sa obmedzilo zníženie záťaže. Takisto s cieľom znížiť náklady a zložitosť pre členské štáty by na úrovni EÚ malo byť k dispozícii len jedno daňové priznanie k DPH – jednotné daňové priznanie k DPH.

Návrh sa zameriava na problémy týkajúce sa obsahu, podávania – pokiaľ ide o čas a spôsob – a opráv jednotného daňového priznania k DPH. Pokiaľ ide o obsah, kľúčovými prvkami pri znižovaní záťaže pre podniky je množstvo informácií, ako aj ich štandardizácia. V návrhu sa uvádza maximálny počet dvadsiatich šiestich políčok na údaje, ktoré musia podniky vyplniť, pričom sa členské štáty môžu rozhodnúť oslobodiť podniky od vyplňania všetkých s výnimkou piatich políčok. Poskytnuté informácie by mali byť konzistentné vo všetkých členských štátoch, aby sa tak informácie priznávané v jednom členskom štáte určovali presne rovnakým spôsobom, ako je tomu vo všetkých ostatných členských štátoch.

Okrem toho môžu členské štáty požadovať dodatočné informácie na kontrolu a správu DPH pre určité regióny, územia alebo osobitné režimy povolené v právnych predpisoch o DPH vo výnimočných prípadoch. Iba v týchto náležitých odôvodnených prípadoch môžu členské štáty od podnikov vyžadovať, aby vyplnili viac ako uvedených dvadsať šesť štandardných políčok na údaje.

Pokiaľ ide o podávanie priznaní, v návrhu sa stanovuje minimálny štandard. Všetkým podnikom by sa malo umožniť podávať mesačné daňové priznania k DPH, pričom DPH by mala byť splatná a zaplatená do konca mesiaca nasledujúceho po danom zdaňovacom období pre DPH. Okrem toho môžu členské štáty ďalej znižovať záťaž tým, že umožnia predĺženie zdaňovacieho obdobia pre DPH až na obdobie jedného roka a predĺženie lehoty na predkladanie a na platbu až o ďalší mesiac. To by malo zabezpečiť, že žiadny podnik nebude povinný podávať daňové priznania k DPH častejšie, ani platiť DPH splatnú v kratšej lehote.

Návrhom sa takisto podporuje elektronické podanie. Podniky by mali mať právo podávať jednotné daňové priznanie k DPH vo všetkých členských štátoch elektronickou formou, tiež pomocou súboru zaslaného elektronicke, s využitím zdokonalených elektronických podpisov interoperabilných v celej EÚ alebo iných technológií, ktoré poskytujú podobnú úroveň bezpečnosti.

S cieľom zabezpečiť štandardizáciu určitých technických aspektov daňového priznania k DPH, ktorú nemožno dosiahnuť prostredníctvom smernice, sa v návrhu poskytuje priestor aj pre využitie komitologického postupu. S týmto sa počíta v prípade potreby, pokiaľ ide o technické podrobnosti daňového priznania, spoločné vymedzenia pojmov a postupy, podrobnosti týkajúce sa opráv, ako aj o spoločné metódy elektronického podania.

Články 178, 185, 211, 271 a 318

V prípadoch, kde sa v smernici používa termín „daňové priznanie k DPH“, sa tento termín nahrádza výrazom „jednotné daňové priznanie k DPH“, aby sa tak predišlo nejasnostiam, keďže v hlave XI sa kapitola 5 rozdelila na dva oddiely, konkrétne na „Jednotné daňové priznanie k DPH“ a „Iné daňové priznania a informácie“. To má vplyv na zmeny článkov 178, 185, 211, 271 a 318.

Vymedzenie pojmu „daňové priznanie k DPH“ v článku 357 bode 5 a od 1. januára 2015 v článku 358 bode 4 je špecifické pre kapitolu týkajúcu sa osobitných úprav pre neusadené zdaniteľné osoby, ktoré poskytujú telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielania a elektronické služby nezdaniteľným osobám, a môže zostať nezmenené.

Články 206 a 252

Článok 206 v jeho súčasnej podobe umožňuje členským štátom zvoliť si inú lehotu splatnosti, ako je lehota na podanie daňového priznania k DPH, a vyžadovať platenie preddavkov. Takéto ustanovenie, ktoré umožňuje koexistenciu rozličných lehôt splatnosti, by čiastočne eliminovalo prínosy navrhovaného jednotného daňového priznania k DPH. V článku 206 sa preto zachováva všeobecné pravidlo, že sa DPH zaplatí pri podaní jednotného daňového priznania k DPH, avšak možnosť pre členské štáty vybrať si akýkoľvek iný termín platby sa vypúšťa.

V článku 252 sa stanovuje, že jednotné daňové priznanie k DPH sa podáva do konca mesiaca nasledujúceho po jednotnom zdaňovacom období pre DPH. Aby sa zabránilo skráteniu lehôt splatnosti pre podniky v niektorých prípadoch, členské štáty môžu predĺžiť lehotu na podávanie jednotného daňového priznania k DPH o ďalší mesiac. Daňové priznanie k DPH sa teda podáva a platba je zároveň splatná minimálne jeden mesiac a maximálne 2 mesiace od uplynutia zdaňovacieho obdobia pre DPH.

Jednotné zdaňovacie obdobie pre DPH sa stanovuje v článku 252 na jeden mesiac. Aby sa však zabránilo tomu, že by podniky museli podávať jednotné daňové priznania k DPH častejšie než v súčasnosti, členské štáty im môžu povoliť podávať jednotné daňové priznania k DPH za zdaňovacie obdobie dlhé najviac jeden rok.

V súlade so spoločnou politikou Únie, ktorá sa týka vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov⁶, môžu mikropodniky s ročným obratom nižším ako 2 000 000 EUR podávať štvrtročné daňové priznania k DPH, pokiaľ neexistuje riziko spojené s kontrolou a výberom DPH.

Článok 250

Vo všetkých jednotných daňových priznaniach k DPH sa vyžaduje päť údajov, ktoré zodpovedajú dani účtovanej na výstupe a vstupe, súvisiacim čistým hodnotám a čistej sume, ktorá sa má zaplatiť alebo má byť vrátená. Všetky členské štáty v súčasnosti tieto údaje vyžadujú a je to upravené v súčasnom článku 250 ods. 1.

Spoločné pravidlá pre opravy daňových priznaní k DPH sú potrebné na dosiahnutie želaných úrovne štandardizácie. Členské štáty by však mali mať možnosť určiť svoju vlastnú lehotu na opravy, keďže tieto lehoty sú úzko prepojené s vnútroštátnymi audítorskými postupmi. V druhom odseku sa preto zavádza zásada, že zdaniteľné osoby majú možnosť opravy daňových priznaní k DPH v lehote stanovenej členskými štátmi. Celkové hodnoty dodaní tovaru v rámci Spoločenstva a nadobudnutí tovaru v rámci Spoločenstva sa môžu stanoviť na základe zoznamov predajov v EÚ, a preto by nemali byť do jednotného daňového priznania k DPH zahrnuté. Prechodné obdobie je však potrebné na prispôbenie vnútroštátnych štatistických systémov, ktoré sa v súčasnosti pri zostavovaní štatistiky obchodu s tovarom v rámci Spoločenstva⁷ spoliehajú do veľkej miery na informácie poskytované v daňových priznaniach k DPH.

Článok 251

Okrem povinných údajov môžu členské štáty v jednotnom daňovom priznaní k DPH na účely analýzy rizík a kontrolné účely požadovať aj iné informácie. S cieľom znížiť záťaž pre podniky a vylúčiť informácie potrebné na štatistické účely, a nie na účely DPH, by sa mali požiadavky na dodatočné informácie štandardizovať a obmedziť na najnižšiu možnú mieru.

Časť týchto doplňujúcich informácií je špecifická pre určité transakcie stanovené v smernici o DPH a je štandardizovaná. Ustanovenia článku 251 ods. 1 umožňujú osobitné štandardizované informácie v súvislosti s predajom a splatnou DPH a zahŕňajú osem údajov. Ustanovenia článku 251 ods. 2 umožňujú trinásť štandardizovaných údajov v súvislosti s nákupmi a odpočítateľnou DPH.

Ďalšie doplňujúce informácie sú však potrebné v prípade, keď členské štáty uplatňujú osobitné pravidlá v určitých regiónoch alebo na určitých územiach, alebo v prípade osobitných úprav vzťahujúcich sa na určité zdaniteľné osoby alebo transakcie. Toto sa stanovuje v článku 251 ods. 3. Obsah doplňujúcich informácií, na ktoré sa odkazuje v článku 251 ods. 3, bude vzhľadom na ich osobitný charakter štandardizovaný prostredníctvom komitologického postupu.

Ak členské štáty požadujú ďalšie informácie, mali by to oznámiť príslušnému výboru, aby sa tak zabezpečila transparentnosť a uľahčilo sa dodržiavanie právnych predpisov pre podniky.

⁶ Odporúčanie Komisie zo 6. mája 2003 týkajúce sa vymedzenia mikropodnikov, malých a stredných podnikov (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁷ Nariadenie (ES) č. 638/2004 Európskeho parlamentu a Rady z 31. mája 2004 o štatistike Spoločenstva o obchodovaní s tovarom medzi členskými štátmi a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 3330/91 (Ú. v. EÚ L 102, 7.4.2004, s. 1).

Nový článok 252a

Elektronické podávanie (*e-filing*) by sa malo naďalej podporovať a hoci členské štáty musia elektronické podanie umožniť a môžu ho vyžadovať, toto by sa malo naďalej posilňovať s cieľom umožniť prenos súborov, ako je tomu v prípade súhrnných výkazov, a zabezpečiť spoločné bezpečné metódy prenosu vrátane využitia zdokonalených elektronických podpisov. Vymedzenia pojmov použitých v tomto článku sú v súlade so smernicou 1999/93/ES⁸ o elektronických podpisoch. Je však možné, že tieto vymedzenia pojmov bude potrebné po prijatí návrhu nariadenia Komisie o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu⁹ upraviť.

Týmto článkom sa ďalej štandardizuje súčasný článok 250 ods. 2.

Článok 253

Tento článok sa vypúšťa, pretože ide o osobitné opatrenie, ktoré sa vzťahuje iba na Švédsko a ktoré by bolo v rozpore s cieľmi jednotného daňového priznania k DPH.

Článok 254

Obsah tohto článku sa presúva do nového článku 257a do nového oddielu 2 s názvom „Iné daňové priznania a informácie“. Dôvodom je skutočnosť, že žiadne osobitné informácie požadované od predávajúceho nového dopravného prostriedku by podľa v súčasnosti platného článku 254 nemali byť zahrnuté do jednotného daňového priznania k DPH, avšak tieto informácie sú stále potrebné.

Článok 255

Týmto článkom sa nahrádzajú články 255, 256 a 257 a spájajú sa do jediného článku. Nedochádza k žiadnej podstatnej zmene.

Články 256 a 257

Obsah týchto článkov sa presúva do článku 255.

Články 258 a 259

Článok 258 o podávaní informácií o nadobúdaní nových dopravných prostriedkov a výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani, ako aj článok 259 o informáciách potrebných na kontrolu správneho uplatňovania pravidiel týkajúcich sa nadobúdaní nových dopravných prostriedkov, sú stále potrebné, ale menia sa, aby odrážali skutočnosť, že tieto informácie sa môžu vyžadovať v iných daňových priznaniach.

Článok 260

Informácie o dovoze tovaru sú teraz zahrnuté v článku 251 ods. 1 písm. g) a článku 251 ods. 2 písm. g) a v dôsledku toho by sa tento článok mal vypustiť.

Článok 261

Členské štáty už nesmú vyžadovať, aby zdaniteľné osoby každoročne podávali súhrnné daňové priznanie k DPH, v ktorom sa uvádzajú podrobnosti všetkých transakcií priznaných v predošlých pravidelných ročných daňových priznaniach k DPH a ktoré obsahuje informácie potrebné na akékoľvek úpravy. Úpravy sú zahrnuté do jednotného daňového priznania k DPH prostredníctvom článku 251 ods. 2 písm. h), a preto by sa mal článok 261 vypustiť.

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci Spoločenstva pre elektronické podpisy (Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12).

⁹ COM(2012) 238 final – 2012/0146 (COD).

Nové články 255a a 255b

Ako tomu bolo v prípade daňového priznania k DPH, pokiaľ ide o osobitné úpravy pre neusadené zdaniteľné osoby, ktoré poskytujú telekomunikačné služby, služby rozhlasového a televízneho vysielania a elektronické služby nezdaniteľným osobám, v smernici o DPH by sa mali stanoviť požiadavky na informácie a vykonávacím nariadením Komisie by sa mali stanoviť technické podrobnosti. V týchto článkoch sa preberá uvedený postup v tom zmysle, že technické podrobnosti týkajúce sa údajov uvedených v článkoch 250 a 251, spoločné vymedzenia pojmov a postupy na predkladanie informácií, spoločné postupy na vykonávanie opráv a spoločné elektronické metódy nad rámec zdokonalených elektronických podpisov môžu byť dohodnuté prostredníctvom vykonávacieho nariadenia Komisie s využitím komitologického postupu.

Nový článok 257a

Článok 254 sa presúva do nového oddielu 2 s názvom „Iné daňové priznania a informácie“, keďže informácie o predaji nových dopravných prostriedkov nie sú súčasťou jednotného daňového priznania k DPH.

Článok 272

V snahe zaistiť konzistentné uplatňovanie jednotného daňového priznania k DPH by sa členským štátom malo umožniť oslobodiť zdaniteľné osoby od povinnosti podávať daňové priznanie k DPH iba v určitých obmedzených prípadoch. Takýmito prípadmi sú situácie, kedy zdaniteľná osoba nepodlieha DPH v súvislosti s nadobúdaním v rámci Spoločenstva, alebo sa na ňu vzťahuje oslobodenie od dane pre malé podniky, alebo spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárov.

Článok 273

S cieľom zabezpečiť, aby jednotné daňové priznanie k DPH bolo skutočne štandardizované, členské štáty by nemali mať možnosť ukladať podnikom iné než uvedené dodatočné povinnosti týkajúce sa jednotného daňového priznania k DPH, a preto sa možnosť tak urobiť stanovená v článku 273 vo vzťahu k jednotnému daňovému priznaniu k DPH vylučuje.

Návrh

SMERNICA RADY,

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o jednotné daňové priznanie k DPH

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹⁰,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹¹,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V smernici Rady 2006/112/ES¹² sa vyžaduje, aby zdaniteľné osoby podávali daňové priznania k DPH, avšak členskými štátmi sa umožňuje flexibilita pri určovaní, ktoré informácie potrebujú. Vedie to k vzniku rozdielnych pravidiel a postupov upravujúcich podávanie daňových priznaní k DPH v Únii, k zvýšenej zložitosti pre podniky a k povinnostiam týkajúcim sa DPH, ktoré vytvárajú prekážky pre obchod v Únii.
- (2) S cieľom znížiť záťaž pre podniky a zlepšiť fungovanie vnútorného trhu by sa malo zaviesť jednotné daňové priznanie k DPH pre všetky podniky, ktoré vykonávajú obchodnú činnosť v Únii. Používanie štandardizovaných daňových priznaní k DPH by malo uľahčiť kontrolu daňových priznaní k DPH zo strany členských štátov.
- (3) Je potrebné, aby sa administratívna záťaž znížila na minimum. Informácie vyžadované v jednotnom daňovom priznaní k DPH by preto mali byť obmedzeným súborom povinných informácií. Okrem toho, pokiaľ ide o jednotné daňové priznanie k DPH a iné daňové priznania, členskými štátmi by sa nemalo umožniť požadovať iné informácie, ako sú informácie stanovené v hlave XI kapitole 5 smernice.
- (4) Členskými štátmi by sa malo umožniť požadovať ďalšie informácie od zdaniteľných osôb a na tento účel je vhodné zaviesť štandardizovaný zoznam dodatočných informácií, ktoré sa môžu požadovať. Je to prínosné z hľadiska analýzy rizík a na účely kontroly. V záujme zabezpečenia transparentnosti a štandardizácie by mali členské štáty, ktoré požadujú takéto dodatočné informácie, informovať Stály výbor pre administratívnu spoluprácu.

¹⁰ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹² Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (5) Aby členské štáty mohli prispôbiť svoje systémy na zostavovanie štatistík o dodaniach a nadobudnutiach tovaru v rámci Únie, mali by byť informácie o celkovej hodnote dodaní tovaru v rámci Únie a nadobudnutí tovaru v rámci Únie do 31. decembra 2019 súčasťou povinných údajov uvádzaných v jednotnom daňovom priznaní k DPH.
- (6) Zdaňovacím obdobím pre všetky podniky by mal byť jeden mesiac s výnimkou mikropodnikov, ktoré by mali podávať jednotné daňové priznania k DPH štvrťročne. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť v záujme zníženia administratívnej záťaže toto obdobie predĺžiť až na jeden rok.
- (7) Mala by sa stanoviť spoločná minimálna lehota na podanie jednotného daňového priznania k DPH, ktorou je koniec mesiaca nasledujúceho po uplynutí daného zdaňovacieho obdobia, aby sa vytvoril minimálny štandard, ktorý však členským štátom poskytuje flexibilitu predĺžiť uvedenú lehotu o ďalší mesiac s cieľom zabrániť nárastu záťaže pre podniky.
- (8) V záujme zníženia administratívnej záťaže by sa mali zosúladiť lehoty splatnosti a čistá suma DPH by sa mala zaplatiť v čase podania jednotného daňového priznania k DPH alebo v každom prípade pred uplynutím lehoty, v ktorej sa musí jednotné daňové priznanie k DPH podať.
- (9) V záujme podpory elektronického podania by sa malo umožniť podávanie jednotného daňového priznania k DPH elektronickými prostriedkami.
- (10) Keďže jednotné daňové priznanie k DPH obsahuje všetky informácie potrebné na akékoľvek úpravy, ktoré sa majú vykonať, je vhodné upustiť od osobitných požiadaviek týkajúcich sa dovozu tovaru a ročného súhrnného daňového priznania k DPH.
- (11) Jednotné daňové priznanie k DPH by mali používať všetky podniky, ktoré realizujú určité podobné dodania, a preto by sa mala možnosť členských štátov oslobodiť určité podniky od povinnosti podávať jednotné daňové priznania k DPH obmedziť, aby sa požiadavka podávať toto priznanie uplatňovala konzistentne v rámci celej Únie.
- (12) V prípade nových dopravných prostriedkov a výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani majú požadované informácie špecifický a inherentne limitovaný charakter. Štandardizácia takýchto informácií v jednotnom daňovom priznaní k DPH nie je vhodná. Uvedené informácie by sa namiesto toho mali zbierať prostredníctvom osobitného daňového priznania, aby sa tak znížila záťaž pre väčšinu podnikov.
- (13) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice 2006/112/ES by sa mali vykonávacie právomoci delegovať na Komisiu, pokiaľ ide o stanovenie technických podrobností spolu s jednotnou elektronickou správou na prenos informácií, spoločného súboru vymedzení pojmov a postupov na podávanie, spoločných postupov na vykonávanie opráv a spoločných elektronických metód, ktoré umožňujú dostatočnú úroveň bezpečnosti na podávanie jednotného daňového priznania k DPH. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie¹³.

¹³ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (14) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom¹⁴ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k oznámeniu svojich transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov, v ktorých sa objasní vzťah medzi zložkami smernice a príslušnými časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Vo vzťahu k tejto smernici sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (15) Smernica 2006/112/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,
PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2006/112/ES sa mení takto:

1. V článku 178 sa písm. c) nahrádza takto:

„c) na odpočítanie dane uvedené v článku 168 písm. c) týkajúce sa nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva, musí uviesť v jednotnom daňovom priznaní k DPH ustanovenom v článku 250 výšku DPH splatnej z tovaru nadobudnutého v rámci Spoločenstva a mať faktúru vyhotovenú v súlade s hlavou XI kapitolou 3 oddielmi 3, 4 a 5;“

2. V článku 185 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Úprava odpočítanej dane sa vykoná najmä vtedy, keď sa zmeny vo faktoroch, ktoré boli použité pri určení výšky odpočítanej dane, objavia po podaní jednotného daňového priznania k DPH, napríklad v prípadoch zrušenia nákupu alebo získania cenovej zľavy.“

3. Článok 206 sa nahrádza takto:

„Článok 206

Každá zdaniteľná osoba, ktorá je osobou povinnou platiť daň, musí zaplatiť čistú výšku DPH pri podaní jednotného daňového priznania k DPH ustanoveného v článku 250, alebo v každom prípade pred skončením lehoty, v ktorej sa musí toto jednotné daňové priznanie k DPH podať.“

4. V článku 211 sa pododsek 2 nahrádza takto:

„Členské štáty môžu najmä stanoviť, že DPH splatná z tovaru dovezeného zdaniteľnými osobami, prípadne určitými kategóriami týchto osôb, alebo osobami, ktoré sú povinné platiť DPH, prípadne určitými kategóriami týchto osôb, nemusí byť zaplatená v čase dovozu pod podmienkou, že sa daň ako taká uvedie v jednotnom daňovom priznaní k DPH podanom v súlade s článkom 250.“

5. Pred článok 250 sa vkladá tento oddiel:

„Oddiel 1

Jednotné daňové priznanie k DPH“

6. Články 250, 251 a 252 sa nahrádzajú takto:

¹⁴ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

„Článok 250 [Článok 250 ods.1]

1. Každá zdaniteľná osoba podá jednotné daňové priznanie k DPH, ktoré obsahuje jej identifikačné číslo pre DPH alebo daňové registračné číslo a predmetné zdaňovacie obdobie, pričom v ňom uvedie:

- a) výšku daňovej povinnosti;
- b) výšku odpočítateľnej dane;
- c) čistú výšku DPH, ktorú má zaplatiť, alebo ktorá má byť vrátená;
- d) celkovú hodnotu bez DPH za transakcie, na ktoré sa vzťahuje daňová povinnosť, vrátane hodnoty transakcií oslobodených od dane;
- e) celkovú hodnotu bez DPH za transakcie, na ktoré sa vzťahuje odpočítateľná daň;
- f) celkovú hodnotu dodaní tovaru uvedených v článku 138 za zdaňovacie obdobia do 31. decembra 2019;
- g) celkovú hodnotu bez DPH za tovar nadobudnutý v rámci Spoločenstva, ako aj za transakcie, ktoré sa za nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva považujú, za zdaňovacie obdobia do 31. decembra 2019.

2. Členské štáty umožnia vykonávať opravy jednotného daňového priznania k DPH a stanovujú lehotu, v ktorej sa takéto opravy môžu vykonať.

Článok 251 [Článok 251]

1. V prípade transakcií, pri ktorých vznikla daňová povinnosť v zdaňovacom období, môžu členské štáty požadovať, aby jednotné daňové priznanie k DPH za dané zdaňovacie obdobie obsahovalo okrem údajov uvedených v článku 250 ods. 1 aj niektoré alebo všetky tieto údaje:

- a) daň a celkovú hodnotu bez DPH za dodania tovaru a poskytnutia služieb za každú sadzbu;
- b) celkovú hodnotu dodaní tovaru uvedených v článku 138 za zdaňovacie obdobia po 31. decembri 2019;
- c) celkovú hodnotu bez DPH za poskytnutia iných služieb ako tých, ktoré sú oslobodené od DPH v členskom štáte, v ktorom je transakcia zdaniteľná, a z ktorých je príjemca povinný platiť daň podľa článku 196;
- d) celkovú hodnotu bez DPH za dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, ktoré nie sú zahrnuté v bode c) a z ktorých je príjemca povinný platiť daň;
- e) celkovú hodnotu dodaní tovaru uvedených v článku 146 ods. 1 písm. a) a písm. b);
- f) celkovú hodnotu akýchkoľvek iných transakcií oslobodených od dane, na ktoré sa nevzťahujú písmená b) až e);
- g) daň z:
 - i) nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva alebo z transakcií, ktoré sa za takéto nadobudnutie považujú v zmysle článku 21 alebo 22;
 - ii) prijatých dodaní tovaru alebo služieb, za ktoré je príjemca povinný platiť DPH;
 - iii) dovozu tovaru v prípade, keď členský štát využíva možnosť podľa článku 211 ods. 2.

2. V prípade transakcií, pri ktorých sa vykoná odpočítanie DPH v zdaňovacom období, môžu členské štáty požadovať, aby jednotné daňové priznanie k DPH za dané zdaňovacie obdobie obsahovalo okrem údajov uvedených v článku 250 ods. 1 aj niektoré alebo všetky tieto údaje:
- a) daň a celkovú hodnotu bez DPH za prijaté dodania tovaru a služby, ktoré nie sú uvedené v písmenách b) až g);
 - b) celkovú hodnotu bez DPH za tovar nadobudnutý v rámci Spoločenstva alebo za transakcie, ktoré sa za nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva považujú, za zdaňovacie obdobia po 31. decembri 2019;
 - c) daň z tovaru nadobudnutého v rámci Spoločenstva alebo z transakcií, ktoré sa za nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva považujú;
 - d) daň a celkovú hodnotu bez DPH za prijaté dodania tovaru alebo služby, z ktorých je príjemca povinný platiť daň podľa článku 199 alebo 199a, alebo podlieha vnútroštátnemu opatreniu povoleného podľa článku 199b alebo článku 395;
 - e) daň a celkovú hodnotu bez DPH za prijaté služby okrem služieb, ktoré sú oslobodené od DPH v členskom štáte, v ktorom je transakcia zdaniteľná, a z ktorých je príjemca povinný platiť daň podľa článku 196;
 - f) daň a celkovú hodnotu bez DPH za dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, ktoré nie sú zahrnuté v bodoch c) a d) a z ktorých je príjemca povinný platiť daň;
 - g) daň a celkovú hodnotu bez DPH za dovezený tovar;
 - h) akúkoľvek úpravu odpočítanej dane podľa článku 184.
3. V prípade transakcií pochádzajúcich z určitého regiónu alebo územia, alebo určených pre určitý región alebo územie, na ktoré sa vzťahujú osobitné pravidlá alebo osobitná úprava odlišná od všeobecnej úpravy uplatňovania DPH, pri ktorých vznikla za zdaňovacie obdobie daňová povinnosť, môžu členské štáty požadovať okrem údajov uvedených v článku 250 ods. 1, aby jednotné daňové priznanie k DPH za dané zdaňovacie obdobie obsahovalo jednu alebo obe tieto informácie:
- a) informáciu potrebnú na výpočet daňovej povinnosti;
 - b) informáciu potrebnú na výpočet odpočítateľnej DPH.
4. Členské štáty informujú výbor zriadený článkom 58 nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010¹⁵ o vnútroštátnych legislatívnych opatreniach prijatých podľa odsekov 1, 2 a 3 tohto článku.

Článok 252 [Článok 252]

1. Jednotné daňové priznanie k DPH sa musí podať v lehote, ktorú určia členské štáty. Táto lehota nesmie byť kratšia ako jeden mesiac a nesmie prekročiť dva mesiace od uplynutia každého zdaňovacieho obdobia.

2. Zdaňovacím obdobím je jeden kalendárny mesiac.

¹⁵ Nariadenie Rady (EÚ) č. 904/2010 zo 7. októbra 2010 o administratívnej spolupráci a boji proti podvodom v oblasti dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 268, 12.10.2010, s. 1).

Členské štáty však umožnia zdaňovacie obdobie v trvaní troch kalendárnych mesiacov pre zdaniteľné osoby, ktorých ročný obrat vypočítaný v súlade s článkom 288 nie je vyšší ako suma 2 000 000 EUR, alebo jej ekvivalent v národnej mene, s výnimkou osobitných prípadov, v ktorých je obdobie jedného kalendárneho mesiaca potrebné na predchádzanie daňovým únikom alebo podvodu.

Členské štáty môžu v iných prípadoch povoliť dlhšie zdaňovacie obdobia za predpokladu, že tieto obdobia nepresiahnu jeden rok.“

7. Vkladá sa tento článok 252 a:

„Článok 252a [Článok 250 ods. 2 a nový]

Členské štáty povolia a môžu vyžadovať, aby sa jednotné daňové priznanie k DPH podávalo elektronickými prostriedkami. To má zahŕňať aj možnosť využiť elektronické zasielanie súborov.

Jednotné daňové priznania k DPH podané elektronickými prostriedkami musia členské štáty akceptovať, ak je vierohodnosť ich pôvodu a neporušenosť ich obsahu zaistená prostredníctvom zdokonaleného elektronického podpisu v zmysle článku 2 bodu 2) smernice Európskeho parlamentu 1999/93/ES¹⁶, ktorý je založený na kvalifikovanom certifikáte a vytvorený bezpečným zariadením na vytvorenie podpisu v zmysle článku 2 bodov 6) a 10) smernice 1999/93/ES, alebo prostredníctvom iných metód, ktoré poskytujú podobnú úroveň bezpečnosti.“

8. Články 253 a 254 sa vypúšťajú.

9. Článok 255 sa nahrádza takto:

„Článok 255 [Články 255, 256, 257]

Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nasledujúce osoby dodržiavali povinnosti týkajúce sa jednotného daňového priznania k DPH stanovené v tomto oddiele:

- a) nadobúdateľ investičného zlata ako osoba povinná platiť DPH podľa článku 198 ods. 1 alebo nadobúdateľ zlata vo forme suroviny, polotovaru alebo investičného zlata v zmysle vymedzenia pojmov v článku 344 ods. 1 v prípade, že členský štát uplatňuje možnosť stanovenú v článku 198 ods. 2 a určí ho ako osobu, ktorá je povinná platiť DPH;
- b) osoby, ktoré sa podľa článkov 194 až 197 a článku 204 považujú za osoby povinné platiť DPH namiesto zdaniteľnej osoby, ktorá nie je usadená na ich území;
- c) nezdaniteľné právnické osoby, ktoré sú povinné platiť DPH z nadobudnutia tovaru v rámci Spoločenstva podľa článku 2 ods. 1 písm. b) bodu i).“

10. Vkladajú sa tieto články 255a a 255b:

„Článok 255a [nový]

V súlade s postupom uvedeným v článku 255b sa stanoví toto:

¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci Spoločenstva pre elektronické podpisy (Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12).

- a) technické podrobnosti spolu s jednotnou elektronickou správou na prenos informácií uvedených v článkoch 250 a 251;
- b) spoločný súbor vymedzení pojmov a postupov na predkladanie informácií uvedených v článkoch 250 a 251;
- c) spoločné postupy na vykonávanie opráv jednotného daňového priznania k DPH;
- d) spoločné elektronické metódy poskytujúce dostatočnú úroveň bezpečnosti na podávanie jednotného daňového priznania k DPH.

Článok 255b [nový]

1. Komisii pomáha výbor zriadený článkom 58 nariadenia Rady (EÚ) č. 904/2010(*). Tento výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011(**).
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

(*) Ú. v. EÚ L 268, 12.10.2010, s. 1.

(**) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.“

11. Články 256 a 257 sa vypúšťajú.

12. Za článok 255b sa vkladá tento názov oddielu:

„Oddiel 2

Iné daňové priznania a informácie“

13. Vkladá sa tento článok 257a:

„Článok 257 [Článok 254]

Pokiaľ ide o nové dopravné prostriedky dodané v súlade s podmienkami stanovenými v článku 138 ods. 2 písm. a) zdaniteľnou osobou identifikovanou pre DPH nadobúdateľovi, ktorý nie je identifikovaný na účely DPH, alebo zdaniteľnou osobou uvedenou v článku 9 ods. 2, členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby predávajúci poskytol všetky informácie potrebné na uplatnenie DPH a preverenie jej uplatnenia zo strany správcu dane.“

14) Články 258 a 259 sa nahrádzajú takto:

„Článok 258

Členské štáty určia pravidlá pre podávanie daňových priznaní v súvislosti s nadobúdaním nových dopravných prostriedkov v rámci Spoločenstva podľa článku 2 ods. 1 písm. b) bodu ii), ako aj v súvislosti s nadobúdaním výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani v rámci Spoločenstva podľa 2 ods. 1 písm. b) bodu iii).

Článok 259

Členské štáty môžu požadovať, aby osoby, ktoré nadobúdajú nové dopravné prostriedky v rámci Spoločenstva v zmysle článku 2 ods. 1 písm. b) bodu ii), poskytli pri podaní daňového priznania všetky informácie potrebné na uplatnenie DPH a jej preverenie zo strany správcu dane.

15. Články 260 a 261 sa vypúšťajú.

16. V článku 271 sa úvodná veta nahrádza takto:

„Na základe oprávnenia uvedeného v článku 269 môžu členské štáty, ktoré stanovujú dlhšie ako trojmesačné zdaňovacie obdobie, za ktoré musia zdaniteľné osoby podať jednotné daňové priznanie k DPH uvedené v článku 250, oprávniť tieto zdaniteľné osoby podať súhrnný výkaz za toto isté obdobie, ak tieto zdaniteľné osoby spĺňajú nasledujúce tri podmienky:“

17. Článok 272 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa druhý pododsek vypúšťa;

b) vkladá sa tento odsek 1a:

„1a. Členské štáty nesmú od týchto povinností oslobodiť tieto zdaniteľné osoby:

- a) osoby uvedené v odseku 1 písm. b) od povinností týkajúcich sa fakturácie, stanovených v kapitole 3 oddieloch 3 až 6 a v kapitole 4 oddiele 3.
- b) osoby uvedené v odseku 1 písm. b) a c) od povinností týkajúcich sa jednotného daňového priznania k DPH stanovených v kapitole 5 oddiele 1.“

18) V článku 273 sa druhý odsek nahrádza takto:

„Možnosť stanovená v prvom pododseku sa nesmie použiť na uloženie ďalších povinností týkajúcich sa fakturácie a jednotného daňového priznania k DPH nad rámec tých, ktoré sú stanovené v kapitole 3 a v kapitole 5 oddiele 1.“

19) V článku 318 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„S cieľom zjednodušiť postup výberu dane môžu členské štáty po porade s Výborom pre DPH stanoviť, že pre určité transakcie alebo pre určité kategórie zdaniteľných obchodníkov sa základ dane pri dodaniach tovaru, ktorý podlieha úprave zdaňovania prirážky, určí za každé zdaňovacie obdobie, za ktoré zdaniteľný obchodník musí podať jednotné daňové priznanie k DPH stanovené v článku 250.“

Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 2016. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti tohto odkazu upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*